

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

k návrhu na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv)
(sněmovní tisk 699)

1. V § 3 odst. 2 písm. e) nově zní:
„e) smlouvu uzavřenou adhezním způsobem, jejíž smluvní stranou je právnická osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. e), k), l, **m**) nebo n), s výjimkou smluv uzavřených na základě zadávacího řízení podle zákon o veřejných zakázkách,“
2. V § 3 odst. 2 se za písm. l) připojuje písm. m), které zní:
„**m) smlouva licenční a smlouva o převodu práv, týkající se výroby a vysílání pořadů, jejíž alespoň jednou smluvní stranou je Česká televize nebo Český rozhlas a smlouva, týkající se výroby a vysílání zpravodajských, publicistických a sportovních pořadů, jejíž alespoň jednou smluvní stranou je Česká televize nebo Český rozhlas,**“
3. V § 5 odst. 6 nově zní:
„(6) Z uveřejnění prostřednictvím registru smluv lze vyloučit metadata uvedená v odstavci 5 písm. a) nebo c), jsou-li tato metadata obchodním tajemstvím osoby uvedené v § 2 odst. 1 písm. e), k), l, **m**) nebo n), a to také tehdy, pokud by obchodním tajemstvím bylo až více takto uveřejněných informací zároveň.“
4. V § 6 odst. 2) se za slova „životní prostředí“ vkládají slova „**nebo za účelem plnění úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového nebo televizního vysílání.**“

Důvodová zpráva

Návrh zákona se rozumně snaží o nápravu neodůvodněné diskriminace provozovatelů vysílání, kteří poskytují službu veřejnosti, tedy Českého rozhlasu a České televize, kteří jsou podle zákona o registru smluv povinni zveřejňovat smlouvy nad 50.000,-- Kč, zatímco na jejich konkurenty, v nichž mají majetkovou účast soukromoprávní osoby, se zákon o registru smluv logicky nevztahuje.

Český rozhlas i Česká televize, soutěží v konkurenčním prostředí, především o práva k vysílání pořadů (sportovní práva, práva k přírodovědným apod. dokumentům, práva k filmům), ale dostaly se zákonem o registru smluv oproti svým konkurentům do značně nevýhodného postavení. Povinnost zveřejňování smluv prakticky odkryje strukturu dodavatelsko-odběratelských vztahů těchto subjektů, což v dlouhodobém horizontu povede ke snížení jejich konkurenceschopnosti a posléze k jejich likvidaci. Pokud totiž Česká televize a Český rozhlas budou smlouvy licenční a smlouvy o převodu práv, týkající se výroby a vysílání pořadů zveřejňovat, část majitelů práv odmítne smlouvy uzavírat a tím nebude možno práva k vysílání získat.

Značným problémem je rovněž to, že smlouvy se zahraničními majiteli vysílacích práv se v drtivé většině případů řídí jiným právním řádem než českým, zejm. v angloamerickém

právním prostředí se datum účinnosti smlouvy odvozuje od uzavření ústní dohody o podstatných náležitostech smlouvy bez ohledu na datum podpisu písemného vyhotovení smlouvy, které následuje mnohem později, často i po několika měsících. Tyto smlouvy jsou navíc často uzavírány adhezním způsobem, takže existuje reálné riziko, že zahraniční partner na sjednání účinnosti smlouvy v souladu se zákonem o registru smluv nepřistoupí a smlouva by tak byla od počátku neplatná. Určité typy pořadů tak mohou zcela zmizet z obrazovek, a to se týká především sportovních přenosů.

S výrobou programového obsahu je spojena obrovská administrativa související s uzavíráním smluv už nyní (např. k natáčení 14-ti dílného dramatického seriálu ze současnosti realizovaného v roce 2015 bylo uzavřeno 1160 smluv a tento počet nikterak nevybočuje z běžné praxe). Často dochází v televizní výrobě k uzavření smluv ústních např. při sdílení zpravodajského materiálu mezi televizními stanicemi nelze písemnou smlouvu uzavřít vůbec. Ústní smlouvy jsou následně pouze písemně potvrzovány podle ust. § 1757 občanského zákoníku. Zrušení smlouvy při pozdním či nesprávném uveřejnění smlouvy by v důsledku toho vedlo k situaci, že by k odvysílání určitého materiálu došlo bez příslušného oprávnění, případně by nemohlo dojít k odvysílání vůbec. Celkově by tato situace nutně vedla ke zhoršení hospodárnosti s veřejnými prostředky.

Hospodaření České televize a Českého rozhlasu (ČT a Čro) je na rozdíl od většiny subjektů, na které zákon o registru smluv dopadá, podrobena důkladné a několikeré kontrole. Nakládání s veřejnými prostředky České televize, ale i Českého rozhlasu stanoví zákon velmi přísně. Veřejné prostředky lze použít výhradně na plnění úkolů veřejné služby. Rady ČT a Čro schvalují rozpočty, přehledy pohledávek a závazků a účetní závěrky podle zvláštního právního předpisu a jsou ověřeny auditorem. V působnosti Rady ČT a Čro je rovněž kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku ČT a Čro podle schváleného rozpočtu, plnění povinnosti převádět a používat výnosy z vysílání reklam, sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v ČT a Čro. V ČT a Čro působí Dozorčí komise, která je v souladu se zákonem poradním orgánem Rad ČT a Čro ve věcech kontroly hospodaření. Jejím úkolem je sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek ČT a Čro účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu v souladu s právními předpisy a s požadavky práva Evropské unie. Je povinna upozorňovat Radu ČT a Čro na zjištěné nedostatky a předkládat jí návrhy na odstranění. Je oprávněna nahlížet do všech účetních dokladů, účetních záznamů a dalších písemností ČT a Čro a požadovat ústní nebo písemné informace od příslušných zaměstnanců. Dozorčí komise obzvláště důkladně kontroluje zejména veřejné zakázky (včetně smluvní dokumentace), a to i ty, které podle zákona o veřejných zakázkách nejsou zveřejňovány. Rady ČT a Čro skládají účty každoročně Poslanecké sněmovně, které předkládají k projednání Výroční zprávy o činnosti a Výroční zprávy o hospodaření za příslušný rok.

Je proto rozumné stávající právní úpravu zákona o registru smluv změnit.

Předpokládaný pozměňovací návrh si z uvedených důvodů klade za cíl umožnit fungování České televizi a Českému rozhlasu tak, aby mohly plnit veškeré funkce dané zákonem a zároveň efektivně a hospodárně.

x x x